Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 20 d.*

„Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 2017/1146 – Kinijos kilmės bendrovės *Jinan Meide Castings Co., Ltd*. pagamintų kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamųjų detalių su sriegiais importas – Galutinis antidempingo muitas – Tyrimo atnaujinimas iš dalies panaikinus Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 430/2013 – Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktas, 10 ir 11 dalys (dabar – Reglamento (ES) 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktas, 10 ir 11 dalys) – Normalioji vertė – Teisingas palyginimas – Neatitinkančios produkto rūšys – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 1–3 dalys ir 9 straipsnio 4 ir 5 dalys (dabar – Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 1–3 dalys ir 9 straipsnio 4 ir 5 dalys) – Žalos nustatymas“

Byloje T-650/17

Jinan Meide Casting Co. Ltd, įsteigta Dzinane (Kinija), atstovaujama advokatų R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą J.-F. Brakeland, M. França ir N. Kuplewatzky,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2017 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1146, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės bendrovės „Jinan Meide Castings Co., Ltd.“ pagamintoms kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais (OL L 166, 2017, p. 23),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir I. Ulloa Rubio,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. kovo 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą [1]

I. Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Jinan Meide Casting Co. Ltd* yra Kinijoje įsteigta bendrovė, gaminanti kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamąsias detales su sriegiais, skirtas vidaus rinkai ir eksportui.

A. Ginčo aplinkybės byloje T-424/13

2 Ginčo, dėl kurio Bendrasis Teismas priėmė 2016 m. birželio 30 d. Sprendimą *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), aplinkybes, nurodytas šio sprendimo 1–51 punktuose, galima apibendrinti taip, kaip nurodoma toliau.

3 2012 m. vasario 16 d. Europos Komisija paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl Kinijos Liaudies Respublikos, Tailando ir Indonezijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamųjų detalių su sriegiais importo inicijavimą (OL C 44, 2012, p. 33).

4 Dempingo ir žalos tyrimas apėmė laikotarpį nuo 2011 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Žalai įvertinti svarbių tendencijų nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 2008 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

5 Kiek tai susiję su eksportu iš Kinijos, Komisija atrinko tris eksportuojančius gamintojus, kurių eksportas sudarė 88 % bendradarbiaujančių bendrovių eksportuotos produkcijos kiekio. Ieškovė buvo viena iš atrinktų gamintojų.

6 Komisija atsisakė suteikti šiems trims eksportuojantiems gamintojams rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą (toliau – RES), kuriam taikomos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51) 2 straipsnio 7 dalies b punkto (dabar – 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21) 2 straipsnio 7 dalies b punktas) nuostatos. Tačiau ji vertino individualų jų dempingo skirtumą pagal Reglamento Nr. 1225/2009 9 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą (dabar – Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 5 dalies antra pastraipa).

7 Komisija nusprendė, kad siekiant nustatyti normaliąją vertę buvo tinkama pasirinkti Indiją kaip trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punktą (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktas). Tik vienas Indijos gamintojas (toliau – panašios šalies gamintojas) sutiko pateikti duomenis, reikalingus normaliajai vertei nustatyti.

8 2012 m. lapkričio 14 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 1071/2012, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 318, 2012, p. 10, toliau – laikinasis reglamentas).

9 2013 m. gegužės 13 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 430/2013, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir nutraukiamas tyrimas dėl Indonezijos (OL L 129, 2013, p. 1).

1 Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos, Bendrojo Teismo nuomone, naudinga paskelbti.

10 Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalė[m]s su sriegiais, išskyrus kompresinių jungiamųjų detalių dalis, kurioms naudojami ISO DIN 13 metriniai sriegiai, ir kaliojo ketaus jungiamąsias dėžes su apvaliais sriegiais be dangtelio, kurių KN kodas šiuo metu yra ex 7307 19 10 (TARIC kodas 7307 19 1010), nustatomas galutinis antidempingo muitas.“

11 Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 1 straipsnio 2 dalyje numatyta, kiek tai susiję su ieškovės eksportu, kad galutinio antidempingo muito norma, taikoma nurodyto produkto neto kainai Europos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra 40,8 %.

B. Ieškinys byloje T-424/13

12 Ieškovė pareiškė ieškinį (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugpjūčio 7 d., toliau – pradinis ieškinys) dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 panaikinimo, kiek jis taikytinas jai (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 52 punktas).

13 Pradinis ieškinys buvo pagrįstas penkiais pagrindais (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas).

14 Pirmasis pagrindas susijęs su tuo, kad Sąjungos institucijos pažeidė ieškovės teisę į gynybą ir įvairias Reglamento Nr. 1225/2009 nuostatas, nes šios institucijos atsisakė atskleisti jai informaciją, kuri yra svarbi nustatant normaliąją vertę. Nurodydama pirmąjį pagrindą ieškovė pateikė tris kaltinimus. Visų pirma pirmuoju kaltinimu ji nurodė, kad Sąjungos institucijos atsisakė jai suteikti galimybę susipažinti su normaliosios vertės skaičiavimais, kai ji gavo panašios šalies gamintojo leidimą susipažinti su duomenimis, kuriais pagrįsti šie skaičiavimai (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas).

15 Ieškinio antrasis pagrindas visų pirma susijęs su akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, nes institucijos atmetė ieškovės prašymus atlikti normaliosios vertės koregavimus dėl žaliavų ir našumo, ir, jeigu nebūtų pritarta šiam kaltinimui, – su motyvų stoka (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas). Ieškinio trečiasis pagrindas susijęs su akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, taip pat nediskriminavimo principo pažeidimu, nes nustatydamos neatitinkančių produktų normaliąją vertę institucijos taikė klaidingus metodus (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas). Ieškinio ketvirtasis pagrindas susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, nes Komisija pavėluotai pranešė išvadas dėl RES (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas). Ieškinio penktasis pagrindas susijęs su faktų ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, taip pat Reglamento Nr. 1225/2009 pažeidimu, nes Sąjungos pramonės patirtos žalos nustatymas buvo grindžiamas netiksliais duomenimis apie importo iš Kinijos dempingo kaina mastą (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 punktas).

16 2016 m. birželio 30 d. Sprendime *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378) Bendrasis Teismas atmetė ketvirtąjį pagrindą (sprendimo 59–89 punktai), taip pat pirmojo pagrindo antrą ir trečią kaltinimus (sprendimo 108–127 punktai).

17 Tačiau Bendrasis Teismas pritarė pirmojo pagrindo pirmam kaltinimui (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 128–221 punktai). Bendrasis Teismas nusprendė, kad Įgyvendinimo reglamentą Nr. 430/2013 reikia panaikinti, o pradinio ieškinio antrojo, trečiojo ir penktojo pagrindų nagrinėti nereikia (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 221 punktas).

18 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378) rezoliucinės dalies 1 punkte Bendrasis Teismas nusprendė:

„Panaikinti 2013 m. gegužės 13 d. Europos Sąjungos Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 430/2013, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir nutraukiamas tyrimas dėl Indonezijos, tiek, kiek jis taikomas *Jinan Meide Casting Co. Ltd*.“

C. Ginčo aplinkybės priėmus 2016 m. birželio 30 d. Sprendimą Jinan Meide Casting / Taryba (T-424/13)

19 2016 m. spalio 28 d. Komisija paskelbė pranešimą apie [2016 m. birželio 30 d. Sprendimą *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378)] dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 (OL C 398, 2016, p. 57, toliau – 2016 m. spalio 28 d. pranešimas).

20 2016 m. spalio 28 d. pranešimo trečioje konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad pagal SESV 266 straipsnį nagrinėjamojo eksportuojančio gamintojo prašymas atskleisti normaliosios vertės skaičiavimus, kuriuos atliekant buvo naudojami konfidencialūs panašios šalies gamintojo duomenys, turėtų būti nagrinėjamas iš naujo, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, susijusias su šiuo eksportuojančiu gamintoju.

21 2016 m. spalio 28 d. pranešimo ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 430/2013 panaikinimas buvo susijęs su vienu administracinio tyrimo veiksmu, t. y. informacijos atskleidimu eksportuojančiam gamintojui. Todėl ji nusprendė, kad, laikydamasi 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), ji turi galimybę pataisyti tyrimo aspektus, dėl kurių buvo priimtas sprendimas dėl panaikinimo, o tas dalis, kurioms sprendimas įtakos neturi, palikti nepakeistas ir kad Įgyvendinimo reglamente Nr. 430/2013 nustatyti faktai, kurie nebuvo užginčyti per ginčijimui numatytą terminą arba buvo užginčyti, tačiau atmesti Bendrojo Teismo sprendimu arba Bendrojo Teismo nenagrinėti ir dėl to Įgyvendinimo reglamentas Nr. 430/2013 nebuvo panaikintas, lieka toliau galioti.

22 2016 m. spalio 28 d. pranešimo penktoje ir šeštoje konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ji atnaujina antidempingo tyrimą dėl importuojamų Kinijos kilmės kaliojo ketaus jungiamųjų detalių, po kurio buvo priimtas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 430/2013, tiek, kiek tyrimas susijęs su nagrinėjamuoju eksportuojančiu gamintoju, ir, paskelbdama šį pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, atnaujina tyrimą nuo to etapo, kai buvo padarytas pažeidimas, ir kad tyrimas atnaujinamas tiek, kiek jis susijęs su Bendrojo Teismo sprendimo dėl ieškovės įgyvendinimu.

23 Komisija ieškovei perdavė kelias vieną po kitos parengtas dempingo skirtumo skaičiavimo versijas, įvairius dokumentus, susijusius su šiais skaičiavimais, ir panašios šalies gamintojo perduotus duomenis (2016 m. gruodžio 23 d., 2017 m. sausio 31 d., vasario 14 d. ir balandžio 12 d. laiškai ir 2017 m. balandžio 21 d. ir gegužės 29 d. el. laiškai).

24 Ieškovė pateikė pastabas 2017 m. sausio 19 d. ir gegužės 2 d. laiškais.

25 2017 m. kovo 8 d. Komisija surengė ieškovės ir dviejų nagrinėjamo produkto importuotojų klausymą, o 2017 m. kovo 15 d. ir balandžio 25 d. – du kitus ieškovės klausymus.

26 2017 m. birželio 28 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1146, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės bendrovės „Jinan Meide Castings Co., Ltd.“ pagamintoms kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais (OL L 166, 2017, p. 23, toliau – ginčijamas reglamentas).

27 Ginčijamo reglamento 4–6 konstatuojamosiose dalyse Komisija pagrindė 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378) įvykdymo būdą panašiai kaip 2016 m. spalio 28 d. pranešimo ketvirtoje–šeštoje konstatuojamosiose dalyse (žr. šio sprendimo 20–22 punktus).

28 Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos (KLR) kilmės bendrovės „Jinan Meide“ pagamintoms (papildomas TARIC kodas B336) kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais, kurių KN kodas šiuo metu yra ex 7307 19 10 (TARIC kodas 7307191010), išskyrus kompresinių jungiamųjų detalių dalis, kurioms naudojami ISO DIN 13 metriniai sriegiai, ir kaliojo ketaus jungiamąsias dėžes su apvaliais sriegiais be dangtelio, nustatomas galutinis antidempingo muitas.“

29 Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Galutinio antidempingo muito, taikomo neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, norma yra 39,2 %.“

II. Procesas ir šalių reikalavimai

30 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; kanceliarija jį gavo 2017 m. rugsėjo 25 d.

31 2017 m. gruodžio 22 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį.

32 Dublikas ir triplikas atitinkamai pateikti 2018 m. vasario 20 d. ir balandžio 3 d.

33 2018 m. balandžio 4 d. raštu šalys buvo informuotos apie rašytinės proceso dalies užbaigimą ir galimybę joms prašyti surengti posėdį, vadovaujantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnyje numatytomis sąlygomis. 2018 m. balandžio 6 d. raštu ieškovė paprašė surengti posėdį.

34 2019 m. vasario 1 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, pateikė šalims kelis klausimus, į kuriuos paprašė atsakyti raštu, ir paragino jas pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys Bendrajam Teismui pateikė atsakymus 2019 m. vasario 22 d. procesiniais dokumentais.

35 2019 m. kovo 1 d. taikydamas naują proceso organizavimo priemonę Bendrasis Teismas paprašė Komisijos pateikti papildomą dokumentą. Komisija į šį prašymą atsakė 2019 m. kovo 5 d. procesiniu dokumentu.

36 Teismo posėdis įvyko 2019 m. kovo 7 d. Per posėdį ieškovė patvirtino, kad, kaip nurodė raštu atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, ji atsisako remtis ieškinio penktuoju pagrindu.

37 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

38 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

39 Kaip nurodyta šio sprendimo 36 punkte, ieškovė atsisakė remtis ieškinio penktuoju pagrindu. Todėl šis ieškinys pagrįstas tik keturiais pagrindais. Ieškinio pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 7 dalies a punkto pažeidimu dėl Komisijos klaidų nustatant normaliąją vertę. Ieškinio antrasis pagrindas susijęs su šio reglamento 2 straipsnio 10 dalies (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 10 dalis) ir 1994 m. Sutarties dėl bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (GATT) (OL L, 336, 1994, p. 103, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189, toliau – antidempingo susitarimas), kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1 A priede, 2.4 straipsnio pažeidimu, nes Komisija klaidingai atmetė tam tikrus ieškovės prašymus atlikti koregavimus. Ieškinio trečiasis pagrindas susijęs su šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto, 10 dalies *ab initio* ir a punkto, ir 11 dalies (dabar – Reglamento 2016/1036 2 straipsnio 7 dalies a punktas, 10 dalis *ab initio* ir a punktas, ir 11 dalis) pažeidimu dėl Komisijos klaidų nustatant neatitinkančių produkto rūšių normaliąją vertę. Ieškinio ketvirtasis pagrindas susijęs su, pirma, nagrinėjamo reglamento 3 straipsnio 1–3 dalių (dabar – Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 1–3 dalys) pažeidimu dėl to, kad Komisija naudojo netikslius importo duomenis, ir, antra, to paties reglamento 3 straipsnio ir 9 straipsnio 4 ir 5 dalių (dabar – Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 4 dalis) pažeidimu, taip pat motyvų stoka, nes Komisija ginčijamame reglamente aiškiai nepatvirtino išvadų dėl žalos ir priežastinio ryšio.

40 Pirmiausia pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, jog atnaujintam antidempingo tyrimui taikomas Reglamentas Nr. 1225/2009, kuris buvo materialinės teisės aktas priimant reglamentą, kurį Bendrasis Teismas panaikino. Ji taip pat pažymėjo, kad bet kuriuo atveju Reglamentas 2016/1036, kuriuo nuo 2016 m. liepos 19 d. panaikintas ir pakeistas Reglamentas Nr. 1225/2009, yra kodifikuotas Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 su pakeitimais. Ieškovė ieškinyje sutiko su šiais argumentais su sąlyga, kad ginčijamame reglamente vartojamas terminas „pagrindinis reglamentas“ yra aiškinamas kaip nuoroda į Reglamentą Nr. 1225/2009.

41 Šiuo klausimu, remiantis suformuota jurisprudencija, nors teisės akto teisinis pagrindas ir taikytinos procedūrinės taisyklės turi galioti šio akto priėmimo dieną, laikantis teisės aktų taikymo laiko atžvilgiu principų ir reikalavimų, susijusių su teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais, turi būti taikomos materialinės teisės normos, galiojusios tuo metu, kai klostėsi nagrinėjamos faktinės aplinkybės, net jei šios normos nebegalioja Sąjungos institucijai priimant aktą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 14 d. Sprendimo *Komisija / McBride ir kt.*, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Darytina išvada, kad, nagrinėjamu atveju, nors ginčijamas reglamentas turėjo būti priimtas remiantis Reglamentu 2016/1036 ir atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytas procedūrines taisykles, to reglamento teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į materialinės teisės normas, kurios buvo taikytinos klostantis faktinėms aplinkybėms, kurioms taikytas antidempingo tyrimas, t. y. į Reglamentu Nr. 1225/2009 nustatytas normas. Kadangi ieškinio pagrindai yra susiję tik su šių materialinės teisės normų taikymu, nagrinėjant tuos pagrindus šio sprendimo 44–412 punktuose reikia remtis tik Reglamentu Nr. 1225/2009 (toliau – pagrindinis reglamentas).

43 Bendrojo Teismo nuomone, pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio trečiąjį pagrindą.

A. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto, 10 dalies ab initio ir a punkto, ir 11 dalies pažeidimu dėl Komisijos klaidų nustatant neatitinkančių produkto rūšių normaliąją vertę

44 Ieškinio trečiąjį pagrindą sudaro dvi dalys: pirmoji dalis susijusi su tuo, kad Komisijos taikytas metodas nustatant neatitinkančių produkto rūšių normaliąją vertę (toliau – ginčijamas metodas) yra nepagrįstas, o antroji dalis susijusi su tuo, kad šis metodas neatspindi faktinio dempingo masto, pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį.

1. Pirminės pastabos

45 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą siekiant nustatyti normaliąją vertę, kai eksporto šalis yra ne rinkos ekonomikos valstybė, galimi du metodai.

46 Kaip pažymėjo Teisingumo Teismas, iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto nuostatų formuluotės ir struktūros matyti, kad pagrindinis metodas normaliajai vertei nustatyti tokiu atveju yra „trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kaina arba apskaičiuota vertė“ arba „kaina, taikoma importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą“. Jeigu neįmanoma taikyti šio metodo, nustatytas papildomas normaliosios vertės nustatymo metodas, pagal kurį ši vertė yra nustatoma „remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų gaminį Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojamas pagrįstas pelnas“ (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24 punktas).

47 Anot Teisingumo Teismo, prioriteto suteikimo šiomis nuostatomis numatytam pagrindiniam metodui tikslas yra pasiekti, kad eksporto šalyje nusistovėjusi normalioji vertė būtų pagrįstai nustatyta parinkus trečiąją valstybę, kurioje panašaus produkto kainą formuoja į eksporto valstybėje egzistuojančias kiek įmanoma panašesnės sąlygos, su sąlyga, kad ši trečioji valstybė yra rinkos ekonomikos valstybė. Darytina išvada, kad šis pagrindinis metodas gali būti netaikomas tik tuo atveju, jeigu jo taikyti neįmanoma (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 25 ir 26 punktus).

48 Antra, iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies formuluotės ir struktūros matyti, kad eksporto kaina ar normalioji vertė gali būti koreguojamos siekiant tik atsižvelgti į veiksnių, kurie daro poveikį kainoms ir jų palyginimui, skirtumus. Kitaip tariant, tai reiškia, kad koregavimo tikslas yra atkurti produkto normaliosios vertės ir eksporto kainos simetriją, taigi, jeigu koregavimas atliktas netinkamai, priešingai, juo sukurta šių dviejų verčių asimetrija (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, T-423/09, EU:T:2011:764, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkte numatyta, kad koreguojama, kai skiriasi nagrinėjamojo produkto fizinės savybės, ir kad tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę. Tačiau šioje nuostatoje nenurodyta, kaip tai reikia atlikti, kad būtų pasiektas toks pagrįstas įvertinimas. Be to, pažymėtina, kad, siekiant atkurti panašaus produkto normaliosios vertės ir atitinkamo produkto eksporto kainos simetriją, šia nuostata nereikalaujama, kad taip įvertintas koregavimo dydis tiksliai atspindėtų tokią vertę rinkoje, tačiau tik reikalaujama, kad tai būtų pagrįstas įvertinimas.

50 Kaip matyti iš jurisprudencijos, neviršydama ribų, nustatytų, viena vertus, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte, ir, kita vertus, šio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje, Komisija turi didelę diskreciją vertindama tiek produkto normaliąją vertę, tiek faktines aplinkybes, pagrindžiančias normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo teisingumą, o šias miglotas pagrįsto ir teisingo nustatymo sąvokas, kuriomis Komisija privalo remtis pagal šias nuostatas, ji turi konkretizuoti

kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdama į atitinkamą ekonominį kontekstą (šiuo klausimu žr. 1987 m. gegužės 7 d. Sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. / Taryba*, 240/84, EU:C:1987:202, 19 punktą ir 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, T-423/09, EU:T:2011:764, 40 ir 41 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

51 Atlikdama šiuos vertinimus Komisija turi remtis vertėmis ir parametrais, kuriais būtų galima užtikrinti, jog jie yra normalus rinkoje veikiančių jėgų ir visų pirma tikros konkurencijos rezultatas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 66–68 punktus).

52 Be to, naudojami metodai turi atitikti galutinį dempingo skirtumo apskaičiavimo tikslą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį – atspindėti tikrąjį dempingo mastą (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54 punktą).

53 Apskritai, Sąjungos teismas turi patikrinti, ar, pasirinkdama metodus normaliajai vertei nustatyti ir teisingam normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimui užtikrinti, Komisija nepraleido esminių aplinkybių, kad būtų galima nustatyti jos pasirinkimo tinkamumą, ir ar byloje surinkta informacija nagrinėta pakankamai rūpestingai (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 22 punktą).

2. Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad nustatydama neatitinkančių produkto rūšių normaliąją vertę Komisija taikė nepagrįstą metodą

54 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas metodas pagrįstas klaidinga prielaida, kad fizinių skirtumų rinkos vertė atsispindi eksporto kainose, nors, pagal pačios Komisijos išvadas, tos pačios eksporto kainos bent jau iš dalies atspindi dempingą. Be to, ji teigia, jog šis metodas pagrįstas klaidinga prielaida, kad neatitinkančių produkto rūšių eksporto kainos atspindi dempingo lygį, lygiavertį nustatytam toms produktų rūšims, kurias buvo galima palyginti su tiesiogiai palyginama produkto rūšimi (toliau – tiesiogiai palyginamos produkto rūšys). Tačiau ši prielaida yra nepagrįsta ir jos neįmanoma patikrinti. Todėl Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą ir 10 dalį *ab initio* ir a punktą. Be to, per posėdį ieškovė pažymėjo, kad buvo daug alternatyvių metodų, kuriuos Komisija galėjo panaudoti pagal taikytinas nuostatas.

55 Komisija teigia, kad vidutinė normalioji vertė buvo pakoreguota pagal fizinių skirtumų rinkos vertę, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktu. Ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į *International Valuation Standard Council* (Tarptautinė vertinimo standartų taryba, IVSC) apibrėžtą rinkos vertę, reikia nuspręsti, kad rinkos vertė atsispindi eksporto kainose. Iš tiesų, anot jos, reikia manyti, kad pirmasis nepriklausomas klientas moka rinkos kainą ir kad eksporto kaina yra kaina, sumokėta Sąjungos rinkoje. Be to, Komisija tvirtina, kad jos metodas leido sumažinti didelį dempingo skirtumą turinčių produkto rūšių įtaką ir kad dėl to bendras dempingo skirtumas buvo sumažintas ieškovės naudai. Raštu atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus ir per posėdį Komisija pabrėžė tai, kad ginčijamas metodas buvo taikytas ieškovei pateikus prašymus ir atsižvelgiant į tai, kad buvo neįmanoma individualiai nustatyti kiekvienos konkrečios produkto rūšies fizinių savybių skirtumų. Iš esmės ji tvirtina, kad šio metodo teisėtumas turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies nuostatas, o ne į jo 2 straipsnio 7 dalies a punkto ar jo 2 straipsnio 11 dalies nuostatas dėl skirtingų dempingo skirtumo nustatymo etapų.

56 Prieš nagrinėjant ieškovės argumentus reikia grįžti prie ginčijamo metodo turinio ir ieškovės eksporto apimties dalies, susijusios su šio metodo taikymu.

57 Kaip matyti iš laikinojo reglamento 68 konstatuojamosios dalies, Komisija iš pradžių ieškovės dempingo skirtumą apskaičiavo remdamasi pagal panašią šalį nustatytos kiekvienos tiesiogiai palyginamos panašaus produkto rūšies vidutinės svertinės normaliosios vertės ir atitinkamos nagrinėjamojo produkto rūšies vidutinės svertinės eksporto kainos palyginimu. Taigi ji neįtraukė į šį skaičiavimą sandorių, susijusių su neatitinkančiomis produkto rūšimis. Vėliau ji pritarė ieškovės prašymui atsižvelgti į šiuos sandorius skaičiuojant dempingo skirtumą, o pagal ieškinyje nurodytą neginčytą informaciją jie sudarė 44 % visos jos eksporto į Sąjungą apimties. Taigi Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 18 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad tiesiogiai nepalyginamų produkto rūšių normalioji vertė buvo grindžiama aritmetiniu tiesiogiai palyginamų produkto rūšių normaliosios vertės vidurkiu, pakoreguotu fizinių savybių skirtumų rinkos verte pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą.

58 Kaip nurodyta 2016 m. gruodžio 23 d. Komisijos informacinio dokumento „*Jinan Meide Casting CO., Ltd* „JMCC“ dempingo skirtumo apskaičiavimas“ (toliau – 2016 m. gruodžio 23 d. dokumentas) priedo 2.2.3 punkte, Komisija ginčijamą metodą taikė taip, kaip nurodyta toliau.

59 Komisija nustatė, kad visų tiesiogiai palyginamų produkto rūšių eksporto kainos tiesinis vidurkis buvo 16 Kinijos juanių (CNY) – kg (apie 2,12 EUR/kg). Atitinkamų panašių produkto rūšių normaliosios vertės tiesinis vidurkis buvo nustatytas 20,91 CNY/kg (apie 2,77 EUR/kg). Vėliau, siekdama nustatyti koregavimą pagal tiesiogiai palyginamų produkto rūšių ir neatitinkančių produkto rūšių fizinius skirtumus, Komisija apskaičiavo kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies pardavimo eksportui vidutinės kainos ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių eksporto kainos tiesinio vidurkio santykį. Paskui ji taikė šiuos santykius procentais normaliosios vertės tiesiniam vidurkiui ir taip gavo kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies normaliąją vertę, pakoreguotą pagal fizinius skirtumus.

60 Pavyzdžiui, neatitinkančios produkto rūšies, kurios produkto kontrolės numeris 0002FF00BN, vidutinė vieneto eksporto kaina buvo 11,83 CNY – kg (apie 1,57 EUR – kg), o tai atitinka 73,92 % tiesiogiai palyginamų produkto rūšių eksporto kainos tiesinį vidurkį. Komisija taikė šį 73,92 % santykį šių produkto rūšių normalios vertės tiesiniam vidurkiui ir taip gavo nagrinėjamos neatitinkančios produkto rūšies 15,46 CNY – kg (apie 2,05 EUR – kg) normaliąją vertę, pakoreguotą dėl fizinių skirtumų.

61 Ieškovė ginčijo šio metodo pagrįstumą per administracinę procedūrą prieš priimant Įgyvendinimo reglamentą Nr. 430/2013 ir Bendrajame Teisme, nurodydama pradinio ieškinio trečiąjį pagrindą (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 ir 123 punktai). Tačiau, kaip priminta šio sprendimo 17 punkte, Bendrasis Teismas pritarė ieškinio pirmojo pagrindo pirmam kaltinimui, susijusiam su tuo, kad Komisija atsisakė atskleisti normaliosios vertės skaičiavimus, nenagrinėdamas antrojo, trečiojo ir penktojo ieškinio pagrindų. Nors atnaujinus tyrimą ieškovė pakartojo savo pastabas, Komisija iš naujo nenagrinėjo šio klausimo, todėl iš naujo apskaičiavo ieškovės dempingo skirtumą vėl taikydama ginčijamą metodą.

62 Reikia pažymėti, kad, kaip galima spręsti iš 2016 m. gruodžio 23 d. dokumento 2.2.3 punkto ir kaip šalys patvirtino atsakydamos raštu į Bendrojo Teismo klausimą, siekdama apskaičiuoti normaliąją vertę ir dempingo skirtumą, Komisija nustatė, be tiesiogiai palyginamų produkto rūšių ir neatitinkančių produkto rūšių, trečią produkto rūšių kategoriją, t. y. „beveik atitinkančių“ produkto rūšių kategoriją.

63 Šiuo klausimu dėl „beveik atitinkančių“ produkto rūšių kategorijos pažymėtina, kad iš 2016 m. gruodžio 23 d. dokumento 2.2.3 punkto informacijos matyti, kad ji apima ieškovės parduotas produkto rūšis, kurios skiriasi nuo tiesiogiai palyginamų rūšių tik tuo, kad jų paviršius nėra cinkuotas. Šiai kategorijai priklausančių produkto rūšių normalioji vertė pakoreguota remiantis atitinkamos panašaus cinkuoto produkto rūšies normaliąja verte. Dėl produkto juodu paviršiumi rūšies (B), jos normalioji vertė buvo nustatyta 80 % atitinkamos panašaus cinkuoto produkto rūšies normaliosios vertės. Kitų paviršių produktams (A, E ir M) buvo naudojama visa ta pati panašaus cinkuoto produkto rūšies normalioji vertė.

64 Pagal šalių pateiktą informaciją raštu atsakant į Bendrojo Teismo klausimus, 1 528 eksportuoti parduotų produkto rūšių pasiskirstymas tarp trijų šio sprendimo62 punkte nurodytų kategorijų yra toks, kaip nurodoma toliau.

65 Pirma, 202 produkto rūšys, sudarančios 55 % visos ieškovės eksporto apimties, buvo laikomos tiesiogiai palyginamomis produkto rūšimis. Todėl šių produkto rūšių dempingo skirtumas buvo nustatytas apskaičiuojant normaliąją vertę pagal Įgyvendinimo reglamento Nr. 430/2013 17 ir 19 konstatuojamosiose dalyse nurodytą informaciją, remiantis panašios šalies gamintojo pardavimais šalies viduje, vykdomais įprastomis prekybos sąlygomis, arba remiantis apskaičiuota verte. Antra, 343 produkto rūšys, sudarančios 17 % viso eksportuotos produkcijos kiekio, buvo laikomos kaip „beveik atitinkančios“ produkto rūšys, kurių dempingo skirtumas nustatytas pakoreguojant normaliąją vertę pagal šio sprendimo 63 punkte nurodytą metodiką. Trečia, likusios produkto rūšys, t. y. 983 produkto rūšys, sudarančios 28 % eksportuotos produkcijos kiekio, buvo laikomos kaip priklausančios neatitinkančių produkto rūšių kategorijai, o jų normalioji vertė apskaičiuota ir pakoreguota pagal ginčijamą metodą.

66 Taigi remiantis tuo, kas nurodyta, ginčijamas metodas buvo taikytas siekiant nustatyti ieškovės eksporto dalies, sudarančios nuo ketvirtadalio iki trečdalio eksportuotos produkcijos kiekio, t. y. didelės šio kiekio dalies, dempingo skirtumą. Todėl šio metodo naudojimas galėjo turėti reikšmingą įtaką apskaičiuojant dempingo skirtumą, nustatytą visai šiai eksportuotai produkcijai.

67 Pirmiausia reikia nagrinėti ieškovės argumentą, kad ginčijamas metodas pagrįstas prielaida, t. y. kad ieškovės eksporto kainos atspindi fizinių savybių skirtumų rinkos kainą, o tai prieštarauja Komisijos išvadai, kad šioms eksporto kainoms bent iš dalies taikomas dempingas.

68 Pažymėtina, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 57–59 punktuose nurodytą informaciją, ginčijamą metodą galima apibūdinti kaip apimantį du etapus, t. y. pirma, nustatoma normalioji vertė pagal pagrindinį metodą, numatytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte (žr. šio sprendimo 46 ir 47 punktus), ir, antra, taikomas koregavimas pagal fizinius skirtumus, vadovaujantis to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkte nustatytomis sąlygomis. Trumpai tariant, kaip matyti iš šios informacijos, Komisija nusprendė, kad ieškovės taikytų eksporto kainų neatitinkančioms produkto rūšims ir kainų tiesiogiai palyginamoms produkto rūšims skirtumai buvo pagrįstas šių produkto rūšių fizinių skirtumų vertės įvertinimas siekiant pakoreguoti normaliąją vertę.

69 Ieškovė neginčija šio metodo pirmojo etapo kaip tokio, t. y. nuorodos į panašaus produkto vieneto vidutinę kainą Indijos rinkoje, siekiant nustatyti normaliąją vertę, teisėtumo, tačiau ginčija tik antrojo etapo, t. y. kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies kainos ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutinės vieneto eksporto kainos santykio naudojimo, siekiant nustatyti normaliosios vertės koregavimo sumą, kad būtų galima atlikti teisingą palyginimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį, teisėtumą.

70 Reikia konstatuoti, kad ieškovės argumentas pagrįstas teisinga prielaida. Iš tiesų kaina, kuri gali būti dempingo kaina, negali būti fizinių savybių skirtumų rinkos vertės pagrįsto įvertinimo pagrindas, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punktą, nes tokia kaina gali nebūti paprastai rinkoje veikiančių jėgų rezultatas.

71 Todėl paradoksalu tai, kad Komisija koreguoja tam tikro panašaus produkto rūšies normaliąją vertę naudodama vertę, kuriai įtakos galbūt turėjo dempingas, nors ji siekia nustatyti šią normaliąją vertę remdamasi jos verte trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje, kad būtų galima nustatyti kainą, taikomą sąlygomis, kiek įmanoma panašesnėmis į eksporto šalies sąlygas.

72 Iš tiesų neįmanoma, kad Komisija darytų prielaidą, jog tokia vertė, kuriai galimai turėjo įtakos dempingas, susiformavo rinkos ekonomikos sąlygomis. Taigi šiuo tyrimo etapu Komisija negali atmesti galimybės, kad ši vertė yra nulemta dirbtinio nuvertinimo, dėl kurio suma yra mažesnė nei ta, kuriai ši vertė būtų buvusi nustatyta tik dėl rinkoje laisvai veikiančių jėgų.

73 Be to, reikia konstatuoti, kad siekiant atlikti teisingą palyginimą normaliosios vertės koregavimo, atitinkančio sumą, nustatytą remiantis eksporto kainomis, kurių nuvertinimą dėl dempingo Komisija siekia tiksliai įvertinti, naudojimas nereiškia nuoseklaus požiūrio.

74 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, siekiant pagrįstai ir objektyviai nustatyti dempingo skirtumą, tam tikro produkto rūšies normaliosios vertės apskaičiavimas iš esmės turi būti pagrįstas duomenimis, nepriklausomais nuo eksporto kainų, kurių nuvertinimą Komisija siekia tiksliai įvertinti nustatydama šią normaliąją vertę.

75 Iš tiesų normalioji vertė yra referencinė vertė, su kuria palyginama eksporto kaina, kuriai galimai taikomas dempingas. Šis palyginimas yra iškraipytas, jeigu apskaičiuojant tokią referencinę vertę yra įtraukta eksporto kainos, kurią reikia palyginti, dalis.

76 Žinoma, Komisija šiuo atveju turėjo teisę koreguoti normaliąją vertę, nes ji buvo nustatyta remiantis tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutine vieneto verte Indijos rinkoje. Taigi, kaip Komisija nurodė raštu atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, vienodas šios vidutinės vieneto vertės taikymas nustatant visų neatitinkančių produkto rūšių normaliąją vertę nebuvo tinkamas šiuo atveju, nes ji konstatavo, kad įvairių neatitinkančių produkto rūšių vidutinių eksporto kainų skirtumas buvo reikšmingas, nuo mažiau nei 10 CNY – kg (apie 1,32 EUR – kg) iki daugiau nei 100 CNY – kg (apie 13,2 EUR – kg). Taigi nesant koregavimo toks vienodas vieneto normaliosios vertės taikymas nebūtų leidęs užtikrinti normaliosios vertės ir kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies eksporto kainos palyginamumo.

77 Tačiau Komisija neįrodė, kad neatitinkančių produkto rūšių eksporto kainų dalies naudojimas siekiant koreguoti normaliąją vertę, su kuria šios kainos yra lyginamos, galėjo atkurti šių kainų ir minėtos normaliosios vertės simetriją, kaip siekiama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi. Visų pirma nebuvo jokios informacijos, kad kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies eksporto kainos ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutinės vieneto eksporto kainos santykis teisingai atspindėjo pastarosios produkto rūšies kategorijos ir neatitinkančios produkto rūšies fizinių skirtumų vertę.

78 Tiesa, negalima atmesti galimybės, kad tam tikrais atvejais tam tikrų be konkrečios atitikties produkto rūšių eksporto kainų ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių eksporto kainų skirtumas gali atitikti nagrinėjamų neatitinkančių produkto rūšių fizinių savybių rinkos vertę. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkte nereikalaujama, kad koregavimas visiškai atspindėtų šią vertę, o tik reikalaujama, kad ji būtų pagrįstai įvertinta.

79 Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamu atveju ginčijamas metodas pagrįstas prielaida, kad šis kainos skirtumas atitinka visų neatitinkančių produkto rūšių fizinių skirtumų rinkos vertę.

80 Taigi, kaip pažymėjo ieškovė, o Komisija šiuo klausimu neprieštaravo, ši prielaida neišvengiamai reiškia, kad remiamasi hipoteze, jog visų šių produkto rūšių eksportui taikomas dempingas, lygiavertis nustatytam tiesiogiai palyginamoms produkto rūšims.

81 Iš tiesų prielaida, kad dviejų kategorijų nagrinėjamų produkto rūšių kainos skirtumas atitinka fizinių savybių skirtumų rinkos vertę, reiškia, kad jeigu nebūtų šių fizinių savybių skirtumų, neatitinkančios produkto rūšys būtų parduodamos eksportuoti ta pačia kaina kaip ir tiesiogiai palyginamos produkto rūšys.

82 Taigi tokia prielaida iš esmės reiškia, kad dempingo, kuris gali būti taikomas šių dviejų kategorijų produkto rūšių kainoms, skirtumas yra tokio paties lygio. Iš tiesų priešingu atveju dviejų kategorijų nagrinėjamų produkto rūšių kainos skirtumai bent jau iš dalies gali susidaryti dėl dempingo skirtumo nuokrypių, todėl negali būti pakankamai patikimai laikomi atspindinčiais tik fizinių savybių skirtumus.

83 Atsižvelgiant į tai, kaip teisingai tvirtina ieškovė, nurodydama šios dalies antrą argumentą, prielaida, kad dempingo skirtumai yra lygūs abiejų kategorijų nagrinėjamoms produkto rūšims, negali būti laikoma pagrįsta ir patikrinama.

84 Iš tiesų, pirma, šią prielaidą sunku suderinti su dempingo skirtumo apskaičiavimu pagal produkto rūšį, pagal kurį, priešingai, šis dempingo skirtumas gali būti skirtingas atsižvelgiant į nagrinėjamą produkto rūšį ir yra būtina atlikti šį skaičiavimą siekiant teisingai atspindėti tikrąjį taikomo dempingo dydį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54 punktą).

85 Antra, ieškovės dempingo skirtumo išsamių skaičiavimų lentelė pagal kiekvieną produkto rūšį, pridėta prie dokumento, kurį Komisija perdavė ieškovei 2017 m. gegužės 29 d. ir kuris buvo perduotas Bendrajam Teismui taikant proceso organizavimo priemonę (toliau – 2017 m. gegužės 29 d. lentelė), neleidžia patvirtinti šios prielaidos.

86 Iš tiesų iš šios lentelės matyti, kad, kiek tai susiję su tiesiogiai palyginamomis arba „beveik palyginamomis“ produkto rūšimis, dempingo skirtumų amplitudė buvo ypatingai didelė, sudaryta nuo neigiamų verčių, mažesnių nei -50 %, ir teigiamų verčių, siekiančių beveik 500 %. Taigi Komisija nepateikė jokių duomenų, galinčių patvirtinti hipotezę, kad yra kitaip, kiek tai susiję su neatitinkančiomis produkto rūšimis.

87 Be to, kaip nurodė ieškovė, reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš ginčijamo metodo aprašymo 2016 m. gruodžio 23 d. dokumento 2.2.3 punkte (žr. šio sprendimo 59 punktą) ir kaip patvirtina supaprastintas šio metodo pavyzdys ieškinyje, taikant šį metodą iš esmės turėtų būti gaunamas dydis, identiškas tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutiniam dempingo skirtumui ir kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies vidutiniam dempingo skirtumui.

88 Iš tiesų, kaip nurodė ieškovė, jeigu remiamasi teorine prielaida, pirma, kad tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutinė normalioji vertė ir vidutinė eksporto kaina atitinkamai yra 13 ir 10 ir, antra, kad tam tikros neatitinkančios produkto rūšies eksporto kaina yra 7, taikant Komisijos metodą būtų taikomas šios 7 kainos ir 10 vidutinės eksporto kainos santykis, t. y. procentas 70 % vidutinei normaliajai vertei, kuri yra 13, siekiant gauti nagrinėjamos neatitinkančios produkto rūšies pakoreguotą normaliąją vertę, t. y. 9,1. Taigi, kaip pažymėjo ieškovė, pagal šį skaičiavimą, supaprastintai nurodytą ieškinyje ir Komisijos neginčytą, gaunamas neatitinkančios produkto rūšies dempingo skirtumas, identiškas tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutiniam dempingo skirtumui, t. y. ieškovės naudotu sugalvotu pavyzdžiu 30 %.

89 Komisijos pateiktas pavyzdys 2016 m. gruodžio 23 d. dokumento 2.2.3 punkte, pagrįstas faktiškai naudotais skaičiais siekiant nustatyti neatitinkančių produkto rūšių pakoreguotą normaliąją vertę, rodo panašų rezultatą.

90 Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, Komisija nustatė, kad atitinkamo produkto vidutinė vieneto eksporto kaina yra 16 CNY – kg, o panašaus produkto vidutinė vieneto kaina Indijos rinkoje yra 20,91 CNY – kg. Jeigu tiesiogiai palyginamų produkto rūšių vidutinis dempingo skirtumas būtų apskaičiuotas tik remiantis šių dviejų kainų palyginimu, jis būtų 30,7 %.

91 Kaip nurodo Komisija, taikant ginčijamą metodą, kad būtų nustatyta neatitinkančios produkto rūšies, kurios produkto kontrolės numeris yra (NCP) 0002FF00BN, o vidutinė vieneto eksporto kaina yra 11,83 CNY, pakoreguota normalioji vertė, gautas dydis yra 15,46 CNY. Taigi reikia konstatuoti, kad pagal šį skaičiavimą būtų gaunamas 30,7 % dydžio nagrinėjamos neatitinkančios produkto rūšies dempingo skirtumas, t. y. toks pat procentas kaip ir vidutinio dempingo skirtumo, nurodyto šio sprendimo 90 punkte.

92 Tiesa, kad, kaip matyti iš Komisijos atsakymo raštu į Bendrojo Teismo klausimą, visas kiekvienos produkto rūšies ir nagrinėjamojo produkto dempingo skirtumo skaičiavimas yra daug sudėtingesnis nei nurodytuose pavyzdžiuose ir apima papildomus veiksmus.

93 Iš tiesų, kaip nurodo Komisija, kiekvienos produkto rūšies pardavimo eksportuoti kainos ir normaliosios vertės skirtumas yra padaugintas iš eksportuoto kiekio siekiant gauti bendrą dempingo dydį. Tada šis dempingo dydis yra susietas su visu eksporto dydžiu, kad būtų gautas nagrinėjamos produkto rūšies dempingo skirtumas, kuris yra išreikštas (CIF) kainos (kaina, draudimas, gabenimas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitus procentais. Kaip matyti iš 2017 m. gegužės 29 d. lentelės, tie patys veiksmai yra atliekami nustatant visų nagrinėjamųjų produktų dempingo skirtumą, pridėjus kiekvienos produkto rūšies dempingo dydžius.

94 Be to, kaip ieškovė nurodė ieškinyje, praktikoje atitinkamos produkto rūšies eksporto kaina, naudojama atliekant normaliosios vertės ir šios kainos teisingą palyginimą, yra jos kaina iš gamyklos, nors eksporto kaina, su kuria susietas dempingo dydis, siekiant nustatyti šios produkto rūšies dempingo skirtumą, yra kaina CIF sąlygomis, t. y. įskaitant visas transporto išlaidas iki Sąjungos sienos.

95 Atsižvelgiant į tai, 2017 m. gegužės 29 d. lentelėje matyti, kad šie ieškovės ir Komisijos supaprastintų pavyzdžių ir Komisijos praktiškai atliktų dempingo skirtumo apskaičiavimų skirtumai reikšmingai nepakeitė ginčijamos metodikos rezultato. Iš tiesų, remiantis šia lentele, apskaičiuoti 983 neatitinkančių produkto rūšių dempingo skirtumai patenka į verčių intervalą nuo 24 iki 28 %. Taigi maža šių dempingo skirtumų amplitudė yra nepalyginama su tiesiogiai palyginamų produkto rūšių ir „beveik atitinkančių“ produkto rūšių dempingo skirtumų amplitude, kuri, kaip pažymėta šio sprendimo 86 punkte, yra sudaryta iš neigiamų, mažesnių nei -50 %, ir teigiamų, siekiančių beveik 500 %, verčių.

96 Atsižvelgdama į visa tai, kas nurodyta, Komisija neįrodė, kad, taikydama ginčijamą metodą, ji atliko neatitinkančių produkto rūšių ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių fizinių savybių skirtumų rinkos vertės pagrįstą įvertinimą. Todėl ji neįrodė, kad taikant šį metodą normalioji vertė ir eksporto kainos buvo teisingai palygintos. Be to, ji neįrodė, kad jai taip atlikus neatitinkančių produkto rūšių normaliosios vertės koregavimą šios normaliosios vertės nustatymas išliko pagrįstas, t. y. nustatymas, pagrįstas vertėmis ir parametrais, kurie gali būti laikomi normaliu rinkoje veikiančių jėgų rezultatu. Taigi klaidingo ginčijamo metodo taikymas neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto ir 2 straipsnio 10 dalies *ab initio* ir a punkto.

97 Žinoma, klaidos, susijusios su ginčijamo akto autoriaus motyvais ar jo naudotu metodu, negali pakakti šio akto panaikinimui pagrįsti, jeigu konkrečiomis nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis ši klaida negalėjo turėti lemiamos įtakos rezultatui (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia / Komisija*, T-301/01, EU:T:2008:262, 307 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *CEAHR / Komisija*, T-427/08, EU:T:2010:517, 161 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

98 Reikia konstatuoti, kad šiuo atveju taip nėra.

99 Iš tiesų, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 66 punkto, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas metodas taikytas didelei ieškovės eksporto apimties daliai, negalima atmesti galimybės, kad jis galėjo turėti reikšmingą įtaką ieškovės dempingo skirtumo dydžiui, nurodytam ginčijamo reglamento rezoliucinės dalies 1 punkte.

100 Antra, neatitinkančių produkto rūšių ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių fizinių skirtumų vertės įvertinimo pagrįstumas ir palyginimo teisingumas, pagal šį įvertinimą atlikus koregavimą, negali būti vertinami atsižvelgiant į tai, ar yra tinkamesnių alternatyvių metodų.

101 Iš tiesų, kaip konstatavo Teisingumo Teismas, nors kartu aiškinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalis matyti, kad dempingo skirtumo apskaičiavimas turi būti pagrįstas teisingu palyginimu, šiose nuostatose niekur nėra „teisingesnio palyginimo“ sąvokos. Bet kuriuo atveju, kai metodas negali būti laikomas priemone teisingam palyginimui užtikrinti, negalima tvirtinti, kad kito normaliosios vertės apskaičiavimo metodo naudojimas nebūtų užtikrinęs teisingesnio palyginimo (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 71 punktą). Šie argumentai *mutatis mutandis* taikomi pagrįsto įvertinimo sąvokai, nurodytai pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkte.

102 Nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo paprašyta raštu atsakyti į klausimą, ar ji svarstė kitus metodus, nei ginčijami, kiek tai susiję su neatitinkančiomis produkto rūšimis, Komisija nurodė, kad pasirinko šį metodą atmetusi tris galimybes. Pirma, atsižvelgdama į tai, kad buvo labai daug ieškovės eksportuotų produkto rūšių (apie 1 500), ypač neatitinkančių produkto rūšių (apie 1 000), Komisija atmetė galimybę individualiai nustatyti kiekvienos neatitinkančios produkto rūšies normaliąją vertę. Antra, dėl tų pačių priežasčių Komisija taip pat nusprendė, kad neįmanoma nustatyti labai panašių produktų. Trečia, kaip nurodyta šio sprendimo 76 punkte, Komisija taip pat atmetė galimybę taikyti vienodą normaliąją vertę visoms neatitinkančioms produkto rūšims, nes šių įvairių produkto rūšių eksporto kainos labai skyrėsi.

103 Be to, šiame atsakyme raštu ir per posėdį Komisija laikėsi nuomonės, kad nebuvo tinkama svarstyti remtis produkto rūšių, kurias panašios šalies gamintojas platino Indijos rinkoje, bet pats jų negamino, kainomis. Iš tiesų ji tvirtino, kad neturėjo jokios informacijos apie šių produktų rūšių kainas, kad buvo įmanoma, jog šioms iš Kinijos importuotoms produkto rūšims buvo taikomas dempingas ir kad jų naudojimas nagrinėjamu atveju iš esmės reikštų Kinijos eksporto į Sąjungą ir Kinijos eksporto į Indiją palyginimą. Be to, per posėdį ji teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą ji negalėjo daliai nagrinėjamųjų produkto rūšių taikyti ginčijamą normaliosios vertės nustatymo metodą, numatytą šiomis nuostatomis, o kitai daliai taikyti alternatyvų metodą. Todėl, anot jos, nebuvo įmanoma dėl neatitinkančių produkto rūšių remtis Sąjungos gamintojų kainomis. Taip pat ji pažymėjo, kad jeigu ji būtų galėjusi remtis šiomis kainomis, bet kuriuo atveju ji būtų turėjusi atlikti koregavimus dėl to, kad ieškovė pardavė eksportuoti labai daug produktų rūšių.

104 Tačiau reikia pažymėti, kad net jeigu Komisija būtų pagrįstai maniusi, kad visi šie alternatyvūs metodai būtų buvę netinkami ar būtų neįmanoma juos pritaikyti arba juos taikant nebūtų neišvengiamai nereikėję tokių koregavimų, kaip taikyti pagal ginčijamą metodą, iš šio sprendimo 96 punkto matyti, kad Komisija neįrodė, jog taikant ginčijamą metodą buvo atliktas teisingas normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimas ir kad ši normalioji vertė nustatyta pagrįstai.

105 Bet kuriuo atveju Komisija neįrodė, kad nebuvo jokių galimų alternatyvių metodų.

106 Šiuo klausimu, pirma, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo, tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kai panašios šalies gamintojas negamina ir neparduoda tam tikros produkto rūšies, Sąjungos institucijos gali arba nuspręsti neįtraukti šios produkto rūšies į „nagrinėjamojo produkto“ apibrėžtį, arba apskaičiuoti šios rūšies normaliąją vertę, kad būtų galima atsižvelgti į šios produkto rūšies eksporto sandorius apskaičiuojant dempingo skirtumą (pagal analogiją žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 70 punktą).

107 Antra, darant prielaidą, kad nagrinėjamu atveju dėl to, kad buvo labai daug neatitinkančių produkto rūšių, buvo sudėtinga taikyti vieną ar kitą iš šių sprendimų, reikia pažymėti, kad Komisija, Bendrojo Teismo paprašyta pasisakyti šiuo klausimu per posėdį, neįrodė, kad ji nebūtų galėjusi pasirinkti metodikos pagal taikytinas normas, jeigu ankstesniame antidempingo tyrimo etape ji būtų išnagrinėjusi neatitinkančių produkto rūšių normaliosios vertės apskaičiavimo ir galimų būtinų koregavimų klausimus.

108 Iš tiesų reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 57 punkte, laikinajame reglamente Komisija iš pradžių neatitinkančių produkto rūšių neįtraukė į normalios vertės skaičiavimą ir, tik susipažinusios su ieškovės pastabomis šiuo klausimu, priimdamos Įgyvendinimo reglamentą Nr. 430/2013 institucijos nusprendė atsižvelgti į šias produkto rūšis atlikdamos šį skaičiavimą.

109 Taigi Komisijos paaiškinimai per posėdį neįrodo, kad ji nebūtų galėjusi prieš priimdama laikinąjį reglamentą apsvarstyti kitų metodų, kad būtų galima atsižvelgti į neatitinkančias produkto rūšis apskaičiuojant dempingo skirtumą, nes jau šiame etape ji galėjo pastebėti, atsižvelgusi į panašios šalies gamintojo ir ieškovės duomenų palyginimą, kad šis panašios šalies gamintojas gamino tik tam tikras produkto rūšis, kurias ieškovė parduoda eksportuoti.

110 Visų pirma Komisija nepateikė jokių konkrečių duomenų, leidžiančių atmesti galimybę, kad atlikdama fizinių savybių rinkos vertės pagrįstą įvertinimą, kad būtų galima atlikti būtinus neatitinkančių produkto rūšių normaliosios vertės koregavimus, ji naudoja duomenis, kuriuos ji tada turėjo apie Sąjungos gamintojų kainas (žr. laikinojo reglamento 109 konstatuojamąją dalį).

111 Žinoma, kaip nurodė Komisija, atsižvelgiant į šio sprendimo 46 ir 47 punktuose nurodytą jurisprudenciją, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto formuluote draudžiama nustatant dalies nagrinėjamųjų produkto rūšių normaliąją vertę naudoti šiomis nuostatomis numatytą pagrindinį metodą, sykiu kitai daliai naudoti alternatyvų metodą, kuris apima, be kita ko, galimybę remtis Sąjungos kainomis. Be to, Komisija teisingai tvirtina, kad ji galėjo netaikyti pagrindinio metodo, tik jeigu jis negalėjo būti pritaikytas.

112 Tačiau, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto formuluote, nedraudžiama, kad, nustačius normaliąją vertę ir pritaikius šiomis nuostatomis numatytą pagrindinį metodą, pagal šio reglamento 2 straipsnio 10 dalį būtų atliktas minėtos normaliosios vertės koregavimas naudojant kitas kainas nei panašios šalies vidaus kainos ar eksporto iš šios šalies kainos, jeigu jos nulemtos įprastai rinkoje veikiančių jėgų, visų pirma konkurencinio spaudimo.

113 Taigi iš tų pačių nuostatų matyti, kad teisės aktų leidėjas neatmetė galimybės, kad „už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma“, tam tikromis sąlygomis būtų galima laikyti pagrįstu pagrindu siekiant nustatyti normaliąją vertę. Juo labiau neatmetama galimybė, kad, siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, fizinių skirtumų rinkos vertės pagrįstą įvertinimą galėtų sudaryti, nesant kitų turimų duomenų, nagrinėjamosios neatitinkančios produkto rūšies kainos ir vieno ar kelių Sąjungos gamintojų tiesiogiai palyginamos produkto rūšies vidutinės kainos skirtumas.

114 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, trečiojo ieškinio pagrindo pirma dalis yra pagrįsta ir dėl jos ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas.

115 Šios išvados nepaneigia Komisijos argumentai.

116 Iš tiesų, pirma, priešingai, nei tvirtina Komisija, ji nesilaikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkto nustatydama nagrinėjamųjų produkto rūšių fizinių skirtumų rinkos vertę, remdamasi neatitinkančių produkto rūšių eksporto kaina, kuri, anot jos argumento, yra pirmojo nepriklausomo kliento Sąjungoje sumokėta kaina už šią prekę.

117 Šiuo klausimu, anot Komisijos, prielaidą, kad prekės rinkos vertę atspindi pirmojo nepriklausomo kliento sumokėta kaina, patvirtina rinkos vertės sąvokos apibrėžtis pagal IVSC nustatytus tarptautinius vertinimo standartus. Iš tiesų pagal šią apibrėžtį rinkos vertė yra „apskaičiuota pinigų suma, už kurią galėtų būti perduotas turtas ar įsipareigojimai jų vertės nustatymo dieną, įprastinėmis rinkos sąlygomis sudarius turtą ar įsipareigojimus norinčio parduoti pardavėjo ir norinčio pirkti pirkėjo sandorį po šio turto ar įsipareigojimų tinkamo pateikimo rinkai, kai abi sandorio šalys veikia dalykiškai, apdairiai ir be prievartos“.

118 Tačiau dėl šio sprendimo 70–75 punktuose nurodytų priežasčių to, kad neatitinkančių produkto rūšių eksporto kaina yra pirmojo nepriklausomo kliento Sąjungoje sumokėta kaina, akivaizdžiai negali pakakti, kad ji galėtų būti laikoma pagrįstu rinkos vertės įvertinimu. Iš tiesų, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto ir 10 dalies tikslą, ši sąvoka nereiškia tik to, kad atitinkama kaina būtų sumokėta nepriklausomo kliento sudarant sandorį įprastinėmis rinkos sąlygomis, kaip apibrėžta IVSC. Be to, turi būti įmanoma užtikrinti, kad ši kaina yra normalus rinkoje veikiančių jėgų rezultatas. Tačiau taip negali būti nagrinėjamu atveju, nes šiai kainai galėjo turėti įtakos dempingas.

119 Antra, Komisijos argumentas, kad taikant ginčijamą metodą buvo sumažintas ieškovės dempingo skirtumas, nėra reikšmingas. Iš tiesų, darant prielaidą, kad taip yra, reikia pažymėti, kad šis metodas taikytas 28 % ieškovės eksporto apimties, t. y. didelei eksportuotos produkcijos daliai. Todėl negalima atmesti galimybės, kad jeigu panašios produkto rūšies ir neatitinkančių produkto rūšių fizinių skirtumų rinkos vertės įvertinimas būtų buvęs paremtas pagrįstu ir taikytinas nuostatas atitinkančiu metodu, šis dempingo skirtumas galėjo būti dar mažesnis.

120 Trečia, Komisijos argumentui, kad iš esmės ginčijamo metodo teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a punkto reikalavimus, o ne į šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto ar 11 dalies reikalavimus, nes šis metodas susijęs tik su teisingo palyginimo etapu, negalima pritarti.

121 Iš tiesų, viena vertus, normaliosios vertės koregavimas taikant ginčijamą metodą iš esmės turi įtakos šios normaliosios vertės nustatymo lygiui, dėl to ir dempingo skirtumo nustatymui. Todėl, jeigu taikant šį metodą šie du parametrai nustatomi taip, kad tai neatitinka nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto, nei šio reglamento 2 straipsnio 11 dalies tikslų, Sąjungos teismas gali ar net privalo konstatuoti šių nuostatų pažeidimą.

122 Kita vertus, bet kuriuo atveju ieškovė nurodė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies *ab initio* ir a punkto pažeidimą. Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 77 punkte, Komisija neįrodė, kad taikydama ginčijamą metodą ji atkūrė normaliosios vertės ir neatitinkančių produkto rūšių eksporto kainos simetriją.

123 Ketvirta, Komisijos argumentas, kad taikydama pagrindinį metodą, numatytą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte, ji neprivalėjo remtis „pagrįstu pagrindu“, kaip tai suprantama pagal šiame straipsnyje numatytą alternatyvų metodą, yra akivaizdžiai nereikšmingas. Iš tiesų, kaip konstatavo Teisingumo Teismas, nuoroda šio straipsnio nuostatose dėl alternatyvaus metodo į „kurį nors kitą pagrįstą pagrindą“ *a fortiori* reiškia, kad taikant pagrindinį metodą pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija nustato normaliąją vertę, turi būti pagrįstas (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 25 punktą). Be to, kaip buvo ne kartą pažymėta, 2 straipsnio 10 dalies a punkte reikalaujama, kad fizinių skirtumų rinkos vertės įvertinimas, naudojamas siekiant atlikti teisingą palyginimą, būtų pagrįstas.

124 Penkta, Komisija negali remtis tuo, kad ji taikė ginčijamą metodą ieškovės prašymu skaičiuojant dempingo skirtumą atsižvelgti į neatitinkančių produkto rūšių eksporto sandorius.

125 Iš tiesų, pirma, kaip priminta šio sprendimo 57 ir 108 punktuose, laikinajame reglamente Komisija paprasčiausiai neatsižvelgė į šiuos sandorius apskaičiuodama dempingo skirtumą. Tačiau, kaip ieškovė primena šio ieškinio pagrindo antroje dalyje, anot Teisingumo Teismo, toks neatsižvelgimas prieštarauja įvairių dempingo skirtumo apskaičiavimo metodų tikslui, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalimi siekiamu tikslu, atspindėti tikrąjį taikomo dempingo dydį. Taigi, Teisingumo Teismo nuomone, tokio neatsižvelgimo pasekmė yra tai, kad Komisija negali įvertinti tokių sandorių galimos įtakos šiam apskaičiavimui, o tai reiškia, kad ji negali užtikrinti, jog apskaičiuotas dempingo skirtumas atspindi tokį dydį (2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 55 punktas).

126 Antra, kaip ieškovė teisingai nurodė per posėdį, ji Komisijos tik paprašė atsižvelgti į neatitinkančių produkto rūšių sandorius nustatant normaliąją vertę. Tačiau ji visai neprašė jos naudoti ginčijamą metodą apskaičiuojant šių produkto rūšių normaliąją vertę. Priešingai, kaip matyti iš pradinio ieškinio pirmojo pagrindo trečio kaltinimo Bendrojo Teismo analizės, prieš priimant Įgyvendinimo reglamentą Nr. 430/2013 ieškovė prieštaravo šio metodo taikymui ir net siūlė naudoti alternatyvų metodą (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 123 punktas).

127 Remiantis tuo, kas nurodyta, trečiojo pagrindo pirmai daliai reikia pritarti.

3. Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį taikydama metodą, dėl kurio „de facto“ neatsižvelgė į neatitinkančių produkto rūšių sandorius

128 Ieškovė tvirtina, kad taikant metodą, pagal kurį nustatyta tokio paties lygio neatitinkančių produkto rūšių dempingo prielaida kaip ir tiesiogiai palyginamų produkto rūšių, galiausiai apskaičiuotas dempingo skirtumas neatspindi tikrojo taikomo dempingo dydžio, pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį. Ji teigia, kad taikant šį metodą *de facto* neatsižvelgta į šių produkto rūšių sandorius ir jis pagrįstas klaidinga prielaida, kad šie sandoriai neturėjo jokios realios įtakos bendram dempingo skirtumui. Dublike ji nurodo, kad Komisijos pozicija šiuo klausimu prieštarauja 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimui *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba* (C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Pirma, Komisija atsako, kad į jokią produkto rūšį nebuvo neatsižvelgta. Antra, Komisija tvirtina, kad bet kuriuo atveju, net jeigu būtų konstatuota, kad dėl taikyto metodo *de facto* neatsižvelgta į neatitinkančias produkto rūšis, šiuo metodu nepažeista pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis, nes iš jurisprudencijos ir antidempingo susitarimo 2.4.2 straipsnio matyti, kad, siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, į nepalyginamus eksporto sandorius gali būti neatsižvelgiama.

130 Šiuo klausimu, viena vertus, pažymėtina, kad, kiek ši dalis pagrįsta teiginiu, jog taikydama ginčijamą metodą Komisija *de facto* neatsižvelgė į neatitinkančių produkto rūšių sandorius, ją reikia tik atmesti.

131 Iš tiesų, net jeigu taikydama ginčijamą metodą Komisija visoms šioms produkto rūšims apskaičiavo identišką ar bent jau labai panašų dempingo skirtumą, vis dėlto iš tiesų atsižvelgimas į šias produkto rūšis turėjo įtakos bendram dempingo skirtumui. Šiuo klausimu primintina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 93 punkte, apskaičiuodama bendrą dempingo skirtumą Komisija sudeda apskaičiuotus kiekvienos produkto rūšies dempingo dydžius ir taip gauna viso nagrinėjamojo produkto bendrą dempingo dydį, kurį vėliau susieja su bendra ieškovės sudarytų eksporto sandorių suma. Todėl, net jeigu dėl kiekvienos iš jų jie atitiktų identišką arba labai panašų dempingo skirtumą, apskaičiuoti neatitinkančių produkto rūšių dempingo dydžiai, kurie buvo pridėti prie kitų produkto rūšių dempingo dydžių, neišvengiamai turėjo įtakos bendram dempingo skirtumui. Neatmetama galimybė, kad, kaip tvirtina Komisija, dėl ginčijamo metodo šio bendro dempingo skirtumo lygis netgi sumažėjo.

132 Tačiau, kita vertus, kiek šioje dalyje tvirtinama, kad ginčijamas metodas prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies tikslui, nes šio metodo taikymo rezultatas neleidžia atspindėti tikrojo dempingo dydžio, remiantis šio sprendimo 83–86 punktuose nurodytais argumentais, jai reikia pritarti.

133 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, trečiojo pagrindo abiem dalims reikia pritarti, o tai reiškia, kad ginčijamą reglamentą reikia panaikinti. Todėl iš esmės nereikia nagrinėti kitų pagrindų.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2017 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1146, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės bendrovės „Jinan Meide Castings Co., Ltd.“ pagamintoms kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais.**

2. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Paskelbta 2019 m. rugsėjo 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.